

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság ...en, 2018. június 29. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett csalás vétsége és más bűncselekmény miatt ... vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. szeptember 14. napján kihirdetett Kb.II.27/2016/31/I. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat a folytatólagosan elkövetett csalás vétsége (Btk. 373.§ (1) és (2) bekezdés b./ pont) miatt emelt vád alól felmenti.

A vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást megrovás intézkedésre enyhíti.

A halmazati büntetésre való utalást mellőzi.

A ... Rendőr-főkapitányság magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. szeptember 14. napján kihirdetett Kb.II.27/2016/31/I. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pontja és bc) alpontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétségében, valamint a Btk.345.§-ba ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében, ezért 1 évre próbára bocsátotta. Kötelezte a vádlottat, hogy a ... Rendőr-főkapitányságnak kártérítés címén fizessen meg 37.008,- forintot a 2014. november 5. napjától számított késedelmi kamattal együtt, valamint az államnak 15.000,- forint eljárási illetéket térítsen meg. Ezen túlmenően kötelezte a vádlottat a felmerült 17.715 forint büntügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosítás, pénzbüntetés és várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés kiszabása

érdekében. A katonai ügyész utóbb előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a cselekmény tárgyi súlyát, a vagyoni elleni és a közbizalom elleni bűncselekmények elszaporodottságát, valamint az általános és speciális megelőzés szempontjait. Túlzott mértékben vette figyelembe az időmúlást, illetve, hogy a vádlott igen jó színvonalon végezte a munkáját. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és pénzbüntetést, valamint várakozási idő meghosszabbítása mellékbüntetést szabjon ki.

A vádlott és védője felmentés érdekében fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.888/2017/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács perrendszerűen lefolytatott eljárásban ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A mérlegelési jogkörében megállapított tényállás felülvizsgálatra alkalmas. Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. Kifejtette, hogy a vádlott és védője által bejelentett - a tényállást felmentés érdekében támadó - fellebbezések a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma miatt nem vezethetnek eredményre. Érvelése szerint a katonai tanács okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette cselekményeit. Álláspontja szerint ugyanakkor a katonai tanács által alkalmazott intézkedés a büntetési célok betöltéséhez nem elégséges, különös tekintettel a generális prevencióra. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, amelynek keretében a vádlottat pénzbüntetésre és a következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélje, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő is előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását. Előrebocsátotta, hogy a vádlott legálisan igényelt utazási költségtérítést, erre havonta (oda-vissza) nyolc alkalommal volt jogosult. Szükségesnek tartotta a tényállást kiegészíteni azzal, hogy „...**vádlott** havonta hazautazási költségtérítést igényelt, jogszerűen, a jogszabályi felhatalmazások alapján a korábbi munkáltatójától, a ... rendőr-főkapitányságtól az akkori tartózkodási helye, a és a korábbi szolgálati helye, ... közötti gépjárművel történő hazautazása miatt. Az utazási költségtérítést minden tárgyhónapot követő 15. napig kellett a főkapitányságnak felterjeszteni.” E tényállás alapján pedig álláspontja szerint sem a tévedésbe ejtés, sem a jogtalan haszonszerzési célzat nem állapítható meg. Hivatkozott arra is, hogy ... főkapitány vallomása kivételével a kihallgatott tanúk vallomásai maradéktalanul megerősítették a vádlott védekezését. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a hivatkozott ORFK utasítás 10. pontját, és téves következtetést vont le belőle. Kifejtett jogi álláspontja szerint nem állapítható meg sem jogtalan haszonszerzési célzat, sem az üzletszerűség. A következetes gyakorlat a negligens magatartást nem azonosítja a szándékossággal, jogtalan haszonszerzési célzatról pedig csak akkor lehetne szó, ha az elkövetőnek a vagyoni haszonhoz objektíve nem volt jogcíme, és felmerült benne a jogellenesség lehetőségének tudata. A nyilatkozat utólagos kitöltésénél a vádlott tévedhetett az időpontokat illetően, így a magánokirat-hamisítást sem követhette el szándékosság hiányában. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösséget a mobiltelefon cellopozícióira alapította. Mindezek alapján a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentésére tett indítványt, és kérte a polgári jogi igény elutasítását.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános tárgyaláson eljáró képviselője perbeszédében a katonai ügyészi fellebbezésben, valamint a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy a másodfokú bíróság által beszerzett bankkártya tranzakciós adatok is azt támasztják alá, hogy a vádirati és elsőfokú ítéletben megállapított időpontokban a vádlott bankkártya használata ...hez kötődött, vagy nem volt bankkártya használat. Ebből azt a

következtetést vont le, hogy a vádlott nyilatkozatával szemben ...en volt, vagy nem vonható le következtetés a tartózkodási helyére a beszerzett adatok alapján. Utalt arra is, hogy a tárgyaláson kihallgatott tanú a korábbi tárgyalási vallomását tartotta fenn, ezért a másodfokú ügyészi átiratban foglalt indítványát változatlanul fenntartotta.

A vezető védő a tárgyaláson megtartott perbeszédében a fellebbezése irányát és írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy a vádlott jogszerű bérlője volt a budapesti ingatlan, és életvitelszerűen lakott az I...i úti lakásban, ezért a hazautazásai legálisan elszámolhatóak voltak. Ebben őt családi szándék nem vezérelte, mint ahogy az üzletszerűség sem állapítható meg. A közbizalom elleni bűncselekmény tekintetében rámutatott arra, hogy csak tudatos gondatlanság állapítható meg esetlegesen a vádlott terhére. Mindezek alapján a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentésére tett indítványt mindkét cselekmény tekintetében.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez.

A katonai ügyész, valamint a vádlott és védője által bejelentett ellentétes irányú fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése részben - a következők szerint - alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Kihallgatta a vádlottat, a tanúkat és a releváns okirati bizonyítékokat ismertette. Az elsőfokú katonai tanács ítéletének 5. oldal ötödik bekezdésében részletesen foglalkozott a vádlott vallomásának értékelésével, míg bizonyítékértékelő tevékenységéről ezt követően a 10. oldal utolsó bekezdéséig adott számot. A bíróság a poligráfos vizsgálat anyagának beszerzésére irányuló védői bizonyítási indítvány elutasítását azonban nem indokolta meg, ennyiben hiányos az értékelő tevékenysége. Az elsőfokú katonai tanács a vádlott védekezésével szemben ítélete második oldalának közepétől az 5. oldal harmadik bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás a Be. 351.§ (2) bekezdés a) és d) pontjai szerint megalapozatlan, mivel felderítetlen, illetve a katonai tanács az általa hiányosan lefolytatott bizonyítás adataiból helytelen ténybeli következtetést vont le.

A vádlott tagadta bűncselekmény elkövetését. A tárgyaláson nem tett vallomást, észrevételezési jogával élt. Az elsőfokú katonai tanács a Be. 291.§ (1) bekezdése alapján törvényesen ismertette a nyomozás során tett vallomását. Az első gyanúsított kihallgatásakor nem kívánt vallomást tenni, azonban írásbeli vallomást csatolt, amit folytatólagos gyanúsított kihallgatásakor is fenntartott. Érdemi védekezést terjesztett elő, mely szerint a megtett utakat számolta el és nem készített valótlan tartalmú nyilatkozatokat, nem akart jogtalan anyagi előnyhöz jutni. Azt nem vitatta, hogy előfordulhatott, hogy tévedett akkor, amikor a titkárnője által kiállított utalványokat ellenőrzés nélkül aláírta és így az időpontok tekintetében tévedésben lehetett. A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a vádlotti védekezéssel szemben a tényállást a hazautazási költségtérítés igénylésével és elszámolásával kapcsolatos okiratokra, a vádlott által használt telefon híváslistájára és az ahhoz tartozó cellainformációkra, valamint a Nemzeti Közútkézelő Részvénytársaságtól

beszerzett adatokra alapozta. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezését érdemben nem ellenőrizte, és csupán a nyomozás során beszerzett híváslista adott napokra kilistázott adatai alapján vont le következtetést a csalás tekintetében a vádlott célzatos magatartására. A hasonló ügyek bizonyítása kapcsán épp a katonai tanácsok dolgozták ki azt a gyakorlatot, hogy önmagában a telefonos híváslisták adatai általában nem elegendőek a büntetőjogi felelősség megállapításának megalapozására, hanem azt csak további adatok beszerzésével és ezek összevetésével lehet megtenni. A híváslista adatainak alátámasztására vagy megcáfolására alkalmas lehetséges bizonyítékok közül a legkézenfekvőbb a vádlott bankkártya-használatára vonatkozó adatok megismerése és elemzése. Ezen túlmenően tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a Be. 88. § (1) bekezdésében írtakat megsértve nem tisztázta annak okát, hogy ... közalkalmazott tanúnak a tárgyaláson tett vallomása miért tért el lényegesen a nyomozati vallomásától.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ügyben a Be.363.§ (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel tárgyalásra tért át, és a bizonyítási eljárás keretében megállapította a vádlott számlavezető bankját, majd beszerezte az elsőfokú ítélet történeti tényállásában írt időtartamra vonatkozóan a számlaforgalomra és bankkártya-használatra vonatkozó adatokat. A másodfokú bíróság kihallgatta a vádlottat, aki fenntartotta az elsőfokú eljárásban elhangzott vallomását és védekezését, melynek lényege szerint a vádbeli időszakban a hazautazások megtörténtek, legfeljebb az időpontokra nem emlékezett, de szándékosan nem próbálta félrevezetni előljáróit. A fellebbviteli bíróság kihallgatta **közalkalmazottat** tanúként, aki a tényállásban írt időszakban a vádlott titkárnője volt. A törvényes figyelmeztetést követően az érdekeltnek nyilvánított tanú az elsőfokú bírósági tárgyaláson tett vallomását tartotta fenn, miszerint az utazási költségtérítési nyilatkozatokat 2012 novemberétől kezdve ő töltötte ki, és a vádlott senkit sem akart félrevezetni. A fenntartott vallomása szerint: „A nyilatkozatba hasra csapa volt beírva, hogy mikor történt hazautazás vádlott részéről, mert nem volt jelentősége a kifizetés szempontjából.”

Az ítéltábla katonai tanácsa a tárgyaláson ismertette az ... Bank által rendelkezésre bocsátott, a vádlott által használt bankkártya tranzakciós listáját, amelyből megállapítható, hogy a vádlott 2014. október 11-13. napja, majd október 24-26. napja; november 6-9. napja, majd november 22-26. napja, ezt követően 2014. december 11-12. napja, majd december 19. és 2015. január 3. napja között használta a bankkártyáját ...en és környékén, illetve szabadsága alatt ...án és környékén vásárlásokra, ezt követően 2015. január 18-19-én, majd február 21-én, március 9-én és március 21-24. napja között; április 14-17. napja között, május 6-án, 10-én, május 15-17. napja között és május 30-án, valamint június 29-30. napján használta ...en vásárlásokra. Az elsőfokú tárgyalás jegyzőkönyve alapján megállapítható, hogy a tárgyaláson a vádlott szolgálati és alapítványi telefonjához kapcsolódóan is az adott időszakra vonatkozó teljes híváslista ismertetésre került, bár annak az elsőfokú bíróság csak a vádiratban megjelölt napokra vonatkozó adatait értékelte. A vádlott védekezéséhez kapcsolódóan megállapítható, hogy a fent megjelölt időszakokban a szolgálati telefonja is mindvégig ...en forgalmazott. Ezen túlmenően a szolgálati telefonja a fenti időintervallumokon túl is forgalmazott ...en és környékén 2014. december 4-9., 11-14. napja között, valamint 2015. február 15-én, február 22-én, március 8-án, március 28-29-én, április 17-19. napja, május 29.-június 2. napja között, valamint június 20-21. napján. A tranzakciós adatok, a telefonforgalmi adatok - összevetve a vádlott szolgálatteljesítésével - alátámasztják a vádlotti előadást a havi egy-két alkalommal történő hétfői - pihenő vagy munkaszüneti napokon történő - hazautazások megtörténtét illetően. A tárgyaláson lefolytatott bizonyítás adatai, így a vádlott volt titkárnőjének a vallomása, valamint a bankkártya tranzakciós adatok tehát igazolták a vádlott hazautazásai vonatkozásában előadott védekezést, az azt e körben alátámasztó, az elsőfokú katonai tanács által nem értékelt, de a tárgyaláson a bizonyítás anyagává tett híváslista adatokat.

A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a másodfokú bíróság, mivel azok a vádlotti védekezést alátámasztották, a Be. 352.§ (1) bekezdés b) pontja alapján részben eltérő tényállást állapított meg, és a történeti tényállásból mellőzte a 2014. október hónapjától - 2015. július hónapjával bezárólag valamennyi, a munkáltató részére leadott nyomtatvány tekintetében azt, hogy a vádlott utazási költségterítés jogtalan megszerzése céljából állította valótlanul, hogy az ott írt időpontokban utazott. Továbbá a kérdéses időtartamon belül valamennyi hónap tekintetében mellőzte a vádlott által károkozására, illetve a kár összegére vonatkozó megállapításokat. Ugyanígy a történeti tényállás utolsó bekezdésében mellőzte a károkozásra, valamint az összesített kárra vonatkozó adatot. Egyúttal a tényállást kiegészítette azzal, hogy: „Kétséget kizáróan nem bizonyított, hogy a vádlott 2014. október 6. napja és 2015. július 2. napja közötti időszakban az utazási költségterítés jogtalan megszerzése érdekében jelölte meg valótlanul az utazás időpontjait, illetve azt sem, hogy ezzel munkáltatójának kárt okozott.”

Az ítéletábra katonai tanácsa a vádlottnak a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozata alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pontja alapján a történeti tényállás személyi körülményeit annyiban egészítette ki, hogy: „A vádlott élettársi kapcsolatban él, jelenleg a nettó havi jövedelme 300.000 forint.”

A Be. 353.§ (1) és (2) bekezdése szerinti bizonyítás lefolytatását követően a másodfokú katonai tanács a Be.352.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az elsőfokú katonai tanács ítéletének a Be.351.§ (2) bekezdés a) és d) pontjaiban írt megalapozatlanságát kiküszöbölte, így az ítéletábra által megváltoztatott tényállás már megalapozott, mentes a hivatkozott megalapozatlansági okoktól, ezért azt felülbírálata alapjának tekintette.

Az elsőfokú katonai tanács az általa rögzített történeti tényállás alapján a közbizalom elleni bűncselekmény tekintetében okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... vádlott bűnösségét a Btk.345.§ -ba ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében megállapította. A Btk.345.§-ában írt vétséget az követi el, aki jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának, vagy megszűnésének bizonyítására hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú magánokiratot használ. Nem kétséges, hogy a vádlott valamely jog létezésének bizonyítására valótlan tartalmú magánokiratot használt fel munkáltatója felé, hiszen azon hazautazás időpontjaként olyan időpontokat szerepeltetett, amelyekben maga sem lehetett biztos, azt csupán arra figyelemmel töltötte ki, hogy az ügyeleti szolgálatteljesítésével ne ütközzön, így cselekményét legalábbis a lehetséges következményekbe belenyugodva, tehát eshetőleges szándékkal valósította meg. A vádlott folytatólagosan követte el a bűncselekményt, mert havonta adta le a hazautazással kapcsolatos utazási költségterítésről szóló igényléseket a fenti tartalommal. Így ugyanolyan bűncselekményt egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére követett el. A vádlott a gondatlanságát e cselekményben tehát nem lehetett megállapítani, ily módon felmentésére sem kerülhetett sor.

Tévedett azonban a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 373.§ (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja és bc) alpontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétségében megállapította.

A Btk.373.§ (1) bekezdésében írt bűncselekményt ugyanis az követi el, aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart és ezzel kárt okoz. A vádlott esetében azonban a jogtalan haszonszerzés végett való tévedésbe ejtés nem bizonyított. Valóban megtévesztette munkáltatóját az adott hónapon belül a hazautazások időpontját illetően, hiszen védekezése szerint

is utólag úgy íratta be az időpontokat, hogy azokra ténylegesen nem emlékezett. Megállapítást nyert azonban a lefolytatott bizonyítás adatai alapján, hogy a vádlott egyébként havonta egy vagy több alkalommal is ténylegesen hazautazott lakóhelyére. A csalás célzatos bűncselekmény, az kizárólag egyenes szándékkal valósítható meg. A vádlott védekezése éppen annak bizonyítására irányult, hogy részéről ilyen jogtalan haszonszerzési célzat a munkáltatója terhére nem valósult meg. A másodfokon lefolytatott bizonyítási eljárás adatai jelentős mértékben alátámasztották a vádlott ezen védekezését. Így nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a vádlott a terhére rótt cselekményt megvalósította volna. Ezért a Fővárosi Ítéltábla katonai Tanácsa a vádlottat a Btk.373.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétsége miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel a Be.331.§ (1) bekezdése alapján - bizonyítottság hiányában - felmentette.

Csupán utalni kíván a másodfokú katonai tanács arra, hogy számos esetben indult a rendőrség hivatásos állományú tagjaival szemben utazási költségterítés tekintetében elkövetett csalás miatt büntetőeljárás, illetve került sor ilyen ügyekben büntetőjogi felelősség megállapítására. Az ügyek túlnyomó részében azonban olyan tényállás került megállapításra, hogy a hivatásos rendőr vádlottak ténylegesen már a szolgálati helyükön rendelkeztek lakóhellyel, vagy életvitelszerűen kizárólag ott tartózkodtak, ennek ellenére igényeltek más helyiségekbe hazautazásra költségterítést. A jelen ügyben azonban nem volt kétséges az, hogy a vádlott ...en bérlakással rendelkezik, ott életvitelszerűen lakik, nyilvánvalóan kellett, hogy legyenek olyan hazautazások a részéről - melyet a bizonyítási eljárás adatai alá is támasztottak -, amely utazások tekintetében jogosult lehetett költségterítésre.

Az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése nem megalapozott.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a joghátrány meghatározása során alapvetően az enyhítő körülményeket értékelte, ugyanakkor a részbeni felmentő rendelkezés és a további időmúlás az enyhítésre alapot adott. A vádlott a folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségét 2014-2015. években követte el, így cselekménye az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen vele szemben. Ezért a másodfokú bíróság a vádlottal szemben korábban alkalmazott próbára bocsátást a Btk.64.§ (1) bekezdésében írt megrovás intézkedésre enyhítette. Az ítéltábla álláspontja szerint a vádlottal szemben ez az intézkedés is megfelelően szolgálja a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat.

Az elsőfokú bíróság tévesen halmazati büntetést szabott ki, ezt a rendelkezést a fellebbviteli bíróság mellőzte.

A csalás vétsége tekintetében született felmentő rendelkezésre figyelemmel a másodfokú bíróság az ügyben előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította a Be.335.§ (1) bekezdése alapján.

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács- helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A fellebbezési jog a Be. 386. § (1) bekezdés c./ pontján alapul.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

.Budapest., 2018. június 29.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.

. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

előadó bíró

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.99/2017/9. számú ítélete a rendelkező részben írt változtatással 2018. október 19. napján jogerőre emelkedett.

Budapest..., 2018. október 19.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül: